

Parshat Ki Teitzei: The War with Amalek Throughout History

1) דברים פרק כא

(י) כי תצא למלחמה על איביך ונתנו יקוק אלהיך בידך ושבית שביו: (יא) וראית בשביה אשת יפת תאר וחשקת בה ולקחת לך לאשה: (יב) והבאתה אל תוך ביתך וגלחתה את ראשה ועשתה את צפרניה: (יג) והסירה את שמלת שביה מעליה וישבה בביתך ובכתה את אביה ואת אמה ירח ימים ואחר כן תבוא אליה ובעלתה והיתה לך לאשה: (יד) והיה אם לא חפצת בה ושלחתה לנפשה ומכר לא תמכנה בכסף לא תתעמר בה תחת אשר עניתה:

2) דברים פרק כה

(יז) זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך בצאתכם ממצרים: (יח) אשר קרד בדרך ויזנב בך כל הנחשלים אחריך ואתה עיף ויגע ולא ירא אלהים: (יט) והיה בהניח יקוק אלהיך לך מפל איביך מסביב בארץ אשר יקוק אלהיך נתן לך נחלה לרשתה תמחה את זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח: פ

3) רש"י דברים פרק כה פסוק יח

(יח) אשר קרד בדרך - לשון מקרה. דבר אחר, לשון קרי וטומאה, שהיה מטמאן במשכב זכור. דבר אחר, לשון קור וחום, צננך והפשיך מרתיחתך. שהיו כל האומות יראים להלחם בכם, ובא זה והתחיל, והראה מקום לאחרים. משל לאמבטי רותחת שאין כל בריה יכולה לירד בתוכה. בא בן בליעל אחד, קפץ וירד לתוכה. אף על פי שנכוה, הקרה אותה בפני אחרים:

4) שמות פרק יד

(ל) ויושע יקוק ביום ההוא את ישראל מיד מצרים וירא ישראל את מצרים מת על שפת הים: (לא) וירא ישראל את היד הגדלה אשר עשה יקוק במצרים וייראו העם את יקוק ויאמינו ביקוק ובמשה עבדו: פ

5) שמות פרק טו

(יז) תבאמו ותטעמו בהר נחלתך מכוון לשבתך פעלת יקוק מקדש אדני פוננו ידך: (יח) יקוק ימלך לעלם ועד:

6) שמות פרק יז

(ז) ויקרא שם המקום מסה ומריבה על ריב בני ישראל ועל נסתם את יקוק לאמר היש יקוק בקרבנו אם אין: פ
 (ח) ויבא עמלק וילחם עם ישראל ברפידם: (ט) ויאמר משה אל יהושע בחר לנו אנשים וצא הלחם בעמלק מחר אנכי נצב על ראש הגבעה ומטה האלהים בידי: (י) ויעש יהושע כאשר אמר לו משה להלחם בעמלק ומשה אהרן וחור עלו ראש הגבעה: (יא) והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל וכאשר יניח ידו וגבר עמלק: (יב) וידי משה כבדים ויקחו אבן וישימו תחתיו וישב עליה ואהרן וחור תמכו בידיו מזה אחד ומזה אחד והי ידיו אמונה עד בא השמש: (יג) ויחלש יהושע את עמלק ואת עמו לפי חרב: פ
 (יד) ויאמר יקוק אל משה כתב זאת זכרון בספר ושים באזני יהושע כי מחה אמה את זכר עמלק מתחת השמים: (טו) ויבן משה מזבח ויקרא שמו יקוק נסי: (טז) ויאמר כי יד על כס יה מלחמה ליקוק בעמלק מדר דר: פ

7) תלמוד בבלי מסכת מגילה דף ו עמוד א - עמוד ב

ואמר רבי יצחק: מאי דכתיב (תהלים ק"מ) "אל תתן ה' מאויי רשע זממו אל תפק ירמו סלה." אמר יעקב לפני הקדוש ברוך הוא: רבונו של עולם, אל תתן לעשו הרשע תאות לבו. "זממו אל תפק," זו גרממיה של אדום, שאלמלי הן יוצאין מחריבין כל העולם כולו.

8) רש"י מסכת מגילה דף ו עמוד ב

גרממיה - שם מלכות, והיא מאדום.

9) בראשית פרק לו

(י) אלה שמות בני עשו אליפז בן עדה אשת עשו רעואל בן עשה אשת עשו: (יא) ויהיו בני אליפז תימן אומר צפו וגעתם וקנז: (יב) ותמנע היתה פילגש לאליפז בן עשו ותלד לאליפז את עמלק אלה בני עדה אשת עשו:

10 תלמוד בבלי מסכת חולין דף קלט עמוד ב

המן מן התורה מנין? (בראשית ג) "המן העץ." אסתר מן התורה מנין? (דברים ל"א) "ואנכי הסתר אסתיר." מרדכי מן התורה מנין? דכתיב (שמות ל) "מר דרור," ומתרגמין מירא דכיא.

11 בראשית פרק ג

(ח) וישמעו את קול יקוק אלהים מתהלך בגן לרוח היום ויתחבא האדם ואשתו מפני יקוק אלהים בתוך עץ הגן: (ט) ויקרא יקוק אלהים אל האדם ויאמר לו איפה: (י) ויאמר את קלך שמעתי בגן ואירא כי עירם אנכי ואחבא: (יא) ויאמר מי הגיד לך כי עירם אתה המן העץ אשר צויתך לבלתי אכל ממנו אכלת: (יב) ויאמר האדם האשה אשר נתתה עמדי הוא נתנה לי מן העץ ואכל:

12 אסתר פרק ה

(ט) ויצא המן ביום ההוא שמח וטוב לב וכראות המן את מרדכי בשער המלך ולא קם ולא זע ממנו וימלא המן על מרדכי חמה: (י) ויתאפק המן ויבוא אל ביתו וישלח ויבא את אהביו ואת זרש אשתו: (יא) ויספר להם המן את כבוד עשרו ורב בניו ואת כל אשר גדלו המלך ואת אשר נשאו על השרים ועבדי המלך: (יב) ויאמר המן אף לא הביאה אסתר המלכה עם המלך אל המשתה אשר עשתה כי אם אותי וגם למחר אני קרוא לה עם המלך: (יג) וכל זה איננו שוה לי בכל עת אשר אני ראה את מרדכי היהודי יושב בשער המלך: (יד) ותאמר לו זרש אשתו וכל אהביו יעשו עץ גבה חמשים אמה ובבקר אמר למלך ויתלו את מרדכי עליו ובא עם המלך אל המשתה שמח וייטב הדבר לפני המן ויעש העץ: פ

13 דברים פרק לא

(טז) ויאמר יקוק אל משה הנך שכב עם אבתיך וקם העם הזה וזנה אחרי אלהי נכר הארץ אשר הוא בא שמה בקרב ויעזבני והפר את בריתי אשר כרתתי אתו: (יז) וחרה אפי בו ביום ההוא ועזבתים והסתרתני פני מהם והיה לאכל ומצאוהו רעות רבות וצרות ואמר ביום ההוא הלא על פי אין אלהי בקרבי מצאוני הרעות האלה: (יח) ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא על כל הרעה אשר עשה כי פנה אל אלהים אחרים: (יט) ועתה כתבו לכם את השירה הזאת ולמדה את בני ישראל שימה בפייהם למען תהיה לי השירה הזאת לעד בבני ישראל:

14 במדבר פרק כד

(יד) ועתה הנני הולך לעמי לכה איעצך אשר יעשה העם הזה לעמך באחרית הימים: (טו) וישא משלו ויאמר נאם בלעם בנו בער ונאם הגבר שתם העין: (טז) נאם שמע אמרי אל וידע דעת עליון מחזה שדי יחזה נפל וגלוי עינים: (יז) אראנו ולא עתה אשורנו ולא קרוב דרך כוכב מיעקב וקם שבט מישראל ומחץ פאתי מואב וקרקר כל בני שת: (יח) והיה אדום ירשה והיה ירשה שעיר איביו וישראל עשה חיל: (יט) וירד מיעקב והאביד שריד מעיר: (כ) וירא את עמלק וישא משלו ויאמר ראשית גוים עמלק ואחריתו עדי אבד:

15 רמב"ם הלכות מלכים פרק א

הלכה א שלש מצות נצטוו ישראל בשעת כניסתן לארץ: למנות להם מלך שנאמר "שום תשים עליך מלך," ולהכרית זרעו של עמלק שנאמר "תמחה את זכר עמלק," ולבנות בית הבחירה שנאמר "לשכנו תדרשו ובאת שמה."

16 דברים פרק כג

(כ) לא תשיף לאחיד נשף כסף נשף אכל נשף כל דבר אשר ישף: (כא) לנכרי תשיף ולאחיד לא תשיף למען יברכך יקוק אלהיך בכל משלח ידך על הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה: ס

17 דברים פרק כד

(יט) כי תקצר קצירך בשדך ושכחת עמר בשדה לא תשוב לקחתו לגר ליתום ולא למנה יהיה למען יברכך יקוק אלהיך בכל מעשה ידיך: (כ) כי תחבט זיתך לא תפאר אחריו לגר ליתום ולא למנה יהיה: ס

18 דברים פרק כו

(א) והיה כי תבוא אל הארץ אשר יקוק אלהיך נתן לך נחלה וירשתה וישבת בה: (ב) ולקחת מראשית כל פרי האדמה אשר תביא מארצך אשר יקוק אלהיך נתן לך ושמת בטנא והלכת אל המקום אשר יבחר יקוק אלהיך לשכן שמו שם:

